

La «convergentització»

«El president ja sap que Esquerra farà la seva. I l'anomenada societat civil doncs farà el que cregui. Però ell no es quedarà mà sobre mà»

Convergència i Unió (CiU) ha estat un artefacte polític esplèndid que ha funcionat durant dècades, amb mala salut de ferro. Així, Catalunya ha arribat al màxim d'autogovern i d'horitzó nacional (també gràcies a molta més gent òbviament). Poc discutible. Però a CiU feia anys que la cosa no anava bé, que ja no sortien tant i que al final ja no es parlaven, ja no tenien ganes de fer coses junts. CiU ja no existeix. Una separació amistosa diuen. Per a alguns el problema del procés era CiU i en Duran, ara ja no hi són. Suposo que ja no hi ha problema.

Crisi a la coalició que dóna suport al Govern vol dir canvis al Govern. Fet i debatut: marxen els consellers d'Unió (casualment oficialistes) i el president Mas configura un Govern convergent, a excepció de Ferran Mascarell. Comença la ?convergentització?. I comença sense caretes i hauria de seguir sense excuses. Paraules del president: ?El nou Govern està altament cohesionat en el seu últim objectiu nacional: que el poble de Catalunya es pugui pronunciar de manera definitiva sobre la constitució d'un Estat per a Catalunya?. CDC vol la consulta, el Govern és convergent ergo el Govern farà la consulta. O no? Jo crec que sí.

No us fieu de la premsa. Són els que deien/dèiem que no hi hauria 9-N perquè no hi hauria acord per la pregunta. Que CDC no trencaria amb Unió. Que Mas pactaria amb Rajoy. Que no hi hauria 27-S. Diuen, diuen, diuen. La realitat desmenteix sempre als periodistes. I som al cap del carrer a punt d'iniciar la campanya de les nostres vides i seguim despistats.

Munté, Ciuraneta, Borràs i Jané. Els cognoms de les noves cares del Govern. I aquestes cares diuen que actuaran com un sol home, a les ordres de Mas per assolir la consulta. No hi ha excuses. I Mas ja ha donat una ordre: Convergència ha de fer una pas enrere com a partit, però la seva gent ha de seguir empenyent i donant-ho tot. Això és el que va dir Mas a Molins de Rei. Cap segrest ni cap extorsió. El president ja sap que Esquerra farà la seva. I l'anomenada societat civil doncs farà el que cregui. Però ell no es quedarà mà sobre mà. De moment, la ?convergentització? és fer de convergent, i si de cas que el mèrit se l'endugui un altre. Mas demana al partit que no faci de partit. Dur. Però els convergents faran el que toca. A tots ens cal una mica disciplina militar ara que l'hora greu s'acosta.

Aquests dies en una tertúlia radiofònica (cadascú té els seus vicis) he sentit que ?la política l'han de fer els polítics? i que el president Mas no pot anar encolomant a la gent la seva responsabilitat. Més d'un milió i mig de persones vàrem sortir al carrer per dir que volíem votar. I això és fer política. Esquerra Republicana i la seva aliança volen fer política. La ?convergentització? de Mas vol fer política. I tot plegat perquè la ciutadania fa política, no perquè els polítics facin de polítics. Perquè això dels tertulians de les ràdios dóna per molt, però nosaltres millor ens dediquem al país de veritat.